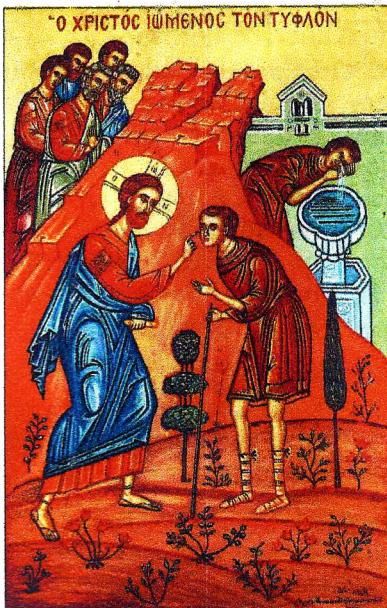

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA

2 dicembre 2012 - Domenica XXVII. - XIV di Luca. - Sant'Aba-cuc profeta. - Tono II. Eothinon V.

1ª ANTIFONA

Agathòn to exomologhìsthe to Kirò, ke psàllin
to onòmati su, ìpsiste.

Tes presvies tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.

Shumë bukur èshtë të lavdërojmë Zotin e të
këndojojmë émrin tënd, o i Lartë.

Me lutjet e Hyjlindësës, Shpëtimtar, shpëtona.

Buona cosa è lodare il Signore, e inneggiare al
tuo nome, o Altissimo.

*Per l'intercessione della Madre di Dio, o Salvatore,
salvacì.*

Gesù guarisce il cieco
(Icona dipinta da Eleni
Protopapadhaki).

2ª ANTIFONA

O Kírios evasilefsen, ef-
prèpian enedhìsato, ene-
dhìsato o Kírios dhinamin
ke periezòsato.

Sòson imàs, liè Theù, o
anastàs ek nekròn, psàllon-
dàs si: Alliluia.

Zoti mbretëron, vishet me
hieshi, Zoti vishet me fuqi
dhe rrëthohet.

*Shpëtona, o Biri i Perën-
disë, * çë u ngjalle nga të
vdekurit, * neve çë të kën-
dojmë: Alliluia.*

Il Signore regna, si è rive-
stito di splendore, il Signore
si è ammantato di fortez-
za e se n'è cinto.

*O Figlio di Dio, che sei ri-
sorso dai morti, salva noi
che a te cantiamo: Alliluia.*

3ª ANTIFONA

Dhëfte agalliasòmetha to
Kirio, alalàxomen to Theò-
to Sotiri imòn.

Ote katilthes...

Ejani të gézohemi në Zotin
dhe t'i ngrëjmë zérin Perën-
disë, Shpëtimtarit tonë.

Kur ti zbrile...

Venite, esultiamo nel Signore,
cantiamo inni di giubilo
a Dio, nostro Salvatore.

Quando Tu, vita immortale...

APOLYTIKION

Ote katilthes pros ton thà-
naton, * i Zoi i athànatos,
* tòte ton Ädhin enèkro-
sas * ti astrapi tis Theòti-
tos; * òte dhe ke tus teth-
neòtas * ek ton katachtho-

Kur ti zbrile ndaj vdekjes *
o jetë e pavdekshme, *
ahiera Adhin e humbe * me
të shkëlqierit e hyjnisi. *
Kur edhe të vdekurit *
ngrëje nga fundi i dheut, *

Quando Tu, vita-immortale,
discendesti incontro alla
morte, allora annientasti
l'Inferno col fulgore della
divinità; ma allorché risusci-
tasti i morti dai luoghi sot-

nion anèstisas, * pàse e Dhinàmis * ton epuranion ekrávgazon: * Zoodhòta Christè, o Theòs imòn, dhòxa si.

gjithë fuqitë e qielvet * Ty po tè thërrisjin keq fort: * Jetëdhënës Krisht, Perëndia ynë, lavdì Tyj.

terrenei, tutte le potenze sovracelesti esclamarono: Cristo, Dio nostro, datore di vita, gloria a Te!

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA

KONDAKION

I parthènos sìmeron * ton proeònion Lògon * en spileò èrchete * apotekin aporritos. * Chòreve, * i ikumèni akutisthìsa; * dhòxason * metà Anghèlon * ke ton Pimènon * vulithènda epofthine * Pedhòn nèon, * ton proènon Theòn.

Virgjëresha vjen sot * tè përmонëshmen Fjalë * ndë një shpellë tè lindënj * misteriozisht. * Gëzohu, * o gjithësi, ture e gjegjur, lavdérò * bashkë me Ëngjët e me Barinjtë * tè përjetshmin Perëndi * çë dish tè buthohej * djalë i vogël.

Oggi la Vergine si dirige alla grotta per dare ineffabilmente alla luce il Verbo eterno. Esulta, o universo, nell'udire ciò; glorifica con gli Angeli e i Pastori l'eterno Dio, che ha voluto apparire tenero bambino.

APOSTOLO (Ef. 6, 10-17)

- *Zoti është fuqia ime dhe lavdërimi im; edhe erdhi e më shpëtoi.*
- *Zoti më dënoi fort, por nuk më dorëzoi vdekjes.*

Këndimi nga letra e Palit Efesjanëvet.
Vëllezër, forcoheni në Zotin edhe në fuqinë e pushtetit e tij. Vishni tè tërë armaturën e Perëndisë se tè mundni t'i bëni balla ngàsjevet tè djallit, pse lufta jonë nuk është kundër kriesave mishi e gjaku, po kundër kërëvet, kundër pushtetevet, kundër zotëronjvet tè errësirës tè kesaj jetje, kundër shpirtravet tè së ligës, çë janë ndër qiect. Për këtë mirrni tè tërë armaturën e Perëndisë, se tè mundni t'i qëndroni përballë në ditën e ligë, dhe pasi shkuat tè gjitha provat tè qëndroni shtuara. Prandaj qëndroni, pasi lidhët mesin tuaj me tè vërtetën, pasi veshtit këmishën e hekurt tè drejtësisë, dhe pasi mbathët në kembë përgatitjen e Vangjelit dë paqes dhe pasi morët mbi tè gjitha mburonjën e besës, me tè cilën do tè mundni tè shuanit tè gjitha shigjetat e ndezura e tè ligut. Dhe mirrni përkrenaren e shpëti-

- *Mia forza e mio vanto è il Signore egli è divenuto la mia salvezza. (Sal. 117,14).*
- *Il Signore mi ha provato duramente, ma non mi ha consegnato alla morte. (Sal. 18,2).*

Lettura dall'epistola di San Paolo agli Efesini.

Fratelli, attingete forza nel Signore e nel vigore della sua potenza. Rivestitevi dell'armatura di Dio, per poter resistere alle insidie del diavolo. La nostra battaglia infatti non è contro creature fatte di sangue e di carne, ma contro i Principati e le Potestà, contro i dominatori di questo mondo di tenebra, contro gli spiriti del male che abitano nelle regioni celesti.

Prendete perciò l'armatura di Dio, perché possiate resistere nel giorno malvagio e restare in piedi dopo aver superato tutte le prove. State dunque ben fermi, cinti i fianchi con la verità, rivestiti con la corazza della giustizia, e avendo come calzatura ai piedi lo zelo per propagare il vangelo della pace. Tenete sempre in mano lo scudo della

mit edhe shpatën e Shpirtit, çë është fjala e Perëndisë.

Alliluia (3 herë).

- *Të dëgjoftë Zoti në ditën e mjerimit; të mbroftë ëmri i Perëndisë të Jakobit.*

Alliluia (3 herë).

- *Shpëto, o Zot, popullin tënd edhe beko trashëgimin tënd.*

Alliluia (3 herë).

fede, con il quale potrete spegnere tutti i dardi infuocati del maligno; prendete anche l'elmo della salvezza e la spada dello spirito, cioè la parola di Dio.

Alliluia (3 volte).

- *Ti ascolti il Signore nel giorno della prova, ti protegga il nome del Dio di Giacobbe.* (Sal. 19,2).

Alliluia (3 volte).

- *Salva, o Dio il tuo popolo e benedici la tua eredità.* (Sal. 27,9).

Alliluia (3 volte).

VANGJELI (Lc. 18, 35-43) VANGELO

Nd'atë mot, si qasej Jisui ndë Jerihò, ndodhi se një i verbër rrij gjatë udhës tue lypur. Kur gjegji gjindjen çë shkonej, pyjeti ç'ish. I thonë arij se ish e shkonej Jisui Nazareni. E aì thërriti tue thënë: "Jisù, Bir i Davidhit, kij lipisi përmua". Dhe ata çë shkojin përpara e gjërtojin se të rrij qet, po aì thërrit më shumë: "O Bir i Davidhit, kij lipisi përmua". Tue qëndruar, Jisui urdhëroi të ja qel-ljin përpara, dhe si aì u a afërua, e pyjeti tue thënë: "Ç'do të të bënj?". E aì i tha: "O Zot, se të hapënj sytë e të shoh". Dhe Jisui i tha: "Hap sytë e shih, besa jote të shpëtoi". E aì gjithënjetëherje hapi sytë e pa dhe i vate pas Atij, tue lavdëruar Perëndinë; edhe gjithë populli, kur pa këtë, i dha lavdë Perëndisë.

In quel tempo, mentre Gesù si avvicinava a Gérico, un cieco era seduto a mendicare lungo la strada. Sentendo passare la gente, domandò che cosa accadesse. Gli risposero: "Passa Gesù il Nazareno!". Allora incominciò a gridare: "Gesù, figlio di Davide, abbi pietà di me!". Quelli che camminavano avanti lo sgridavano, perché tacesse; ma lui continuava ancora più forte: "Figlio di Davide, abbi pietà di me!". Gesù allora si fermò e ordinò che glielo conducessero. Quando gli fu vicino gli domandò: "Che vuoi che io faccia per te?". Egli rispose: "Signore, che io abbia la vista". E Gesù gli disse: "Abbi di nuovo la vista! La tua fede ti ha salvato". Subito ci vide di nuovo e cominciò a seguirlo lodando Dio. E tutto il popolo, alla vista di ciò, diede lode a Dio.

KINONIKON

Enîte ton Kìrion ek ton uranòn, enîte aftòn en tis ipsistis. Alliluia.

Lavdëroni Zotin prej qiel-vet, lavdëronie në më të lartat. **Alliluia.**

Lodate il Signore dai cieli, lodatelo nell'alto dei cieli. **Alliluia.**

BESIMI ORTHODHOKS, vëllimi II, ADHURIMI. Shkruar nga Protopresviter Thomas Hopko, përkthyer në shqip nga Arkimandrit Joan Pelushi. Tiranë 1997.

Si presenta il testo albanese, insieme alla traduzione italiana del Rag. Giosafat Capparelli, per una conoscenza della catechesi liturgica della Chiesa Ortodossa di Albania. Attualmente Joan Pelushi è vescovo di Korçë.
(Continuazione)

Prandaj, festa e **Lindjes së Hyjlinës** është një lavdërim i lindjes së Marisë, i vetë Marisë dhe i prindërve të saj të drejtë. Ajo është një kremtim si edhe përgatitja e parë e shpëtimit të botës. Sepse “**Ena e Dritës**”, “**Libri i Fjalës së Jetës**”, “**Dera e Lindjes**” e “**Froni i Urtësisë**” u përgatitë në tokë, me lindjen e vajzës së shenjtë Maria, nga vetë Perëndia.

Vargjet e festës janë të mbushur plot me tituj të tillë, siç ato që u përmendën më sipër. Ato janë të frysmezuara nga mesazhi i Shkrimit të Shenjtë, i Dhjatës së Vjetër dhe të Re. Këndimet e veçanta të festës nga Bibla e tregojnë këtë.

Në Mbrëmësoren, të tri këndimet nga Dhjata e Vjetër janë “mariologjike”, në interpretimin e tyre nën dritën e Dhjatës së Re. Kështu Shkalla e Jakovit, e cila lidh qielin me dhenë dhe vendi që u quajt “**Shtëpia e Perëndisë**” dhe “**Porta e Qiellit**” (Gjeneza 28:10-17), janë kuptuar që të tregojnë bashkimin e Perëndisë me njerëzit, gjë që është realizuar plotësisht dhe përsosmërisht – fizikisht e shpirtërisht – në Marinë, Hyjlinës, Mbartësen e Perëndisë. Gjithashtu, vegimi i tempullit, me “**derën e Lindjes**” të mbyllur përgjithmonë dhe të mbushur me “**lavdinë e Zotit**”, simbolizon Marinë, e cila quhet në himnet e festës “**Tempulli i gjallë i Perëndisë, i mbushur me Lavdinë hyjnore**” (Ezechiele 43:27 – 44:4). Maria është identifikuar gjithashtu, me “**shtëpinë**”, të cilën e ka ndërtuar Urtësia Hyjnore përveteten, sipas Librit të Fjalëve të Urta 9:1-11.

Perciò, la festa della Natività della Vergine è una lode alla nascita di Maria, della stessa Maria e dei suoi giusti genitori. Natività che è una festa ma anche il primo preparativo alla salvezza del mondo. In quanto, “il Vaso della Luce”, “il Libro della Parola della Vita”, “la Porta d’Oriente” e “il Trono della Sapienza” sono stati approntati in terra, con la nascita della santa fanciulla Maria, da Dio stesso.

I versetti della festa sono pieni di temi simili a quelli menzionati fin qui. Ispirati dal messaggio delle Sacre Scritture, del Vecchio e Nuovo Testamento. I particolari brani, tratti dalla Bibbia, narrano quanto detto.

Nell’ufficiatura del Vespro, le tre letture desunte dal Vecchio Testamento, nella loro interpretazione alla luce del Nuovo, sono “mariologiche”. Così la Scala di Giacobbe, che congiunge il cielo con la terra e il luogo che si chiamò la “Casa di Dio” e la “Porta del Cielo” (Genesi 28, 10-17), hanno il significato di rivelare l’unione di Dio con gli uomini. Tutto ciò che si è concretizzato pienamente e in modo perfetto – sia materialmente che spiritualmente – in Maria, nella Vergine, nella Madre di Dio. Parimenti, l’apparizione del tempio, con la “porta d’Oriente” per sempre chiusa e colma della “gloria del Signore”, simboleggia Maria, la quale è definita negli inni della festa “Il Tempio vivente di Dio, colmo della Grazia divina” (Ezechiele 43, 27 – 44,4). Maria è, altresì, identificata con la “casa”, la quale è stata costruita dalla Sapienza Divina per se stessa, secondo il Libro dei Proverbi 9, 1-11.

(Continua)